

De genomineerden

Sagrada Familia. Stichting met steunpunt voor Spaanssprekenden en ondersteunt diaconale projecten. Tolken, informatie, noodhulp of schuldsanering.

Zelfhulp Netwerk. Zelfhulpgroepen (inmiddels 52) van en door vrouwen. Het gaat om verschillende psychische beperkingen: eetstoornissen, afasie, angsten of weinig zelfbeeld.

Tientjesproject. Sociale onderneming voor mensen met weinig geld. Het project biedt mensen met een laag inkomen de mogelijkheid om voor een tientje hun eigen werk in de wereld in te zetten.

Huize Agnes. Het huis biedt onderdak aan ongeveer acht vrouwen – uit de hele wereld – en hun kinderen die geen verblijfspapieren hebben.

Villa Bedreivigheid. Gerund door dak- en thuislozen. In Villa ben je geen patiënt, maar eigen ondernemer. Van Probleem naar Product.

www.abharrewijnprijs.nl

winnende project van dit jaar valt op doordat het zo nadrukkelijk een beroep doet op de zelfredzaamheid van mensen van wie dit niet verwacht wordt.'

Bedreivigheid

Vandaar de keus voor Villa Bedreivigheid van Ine Spuls. De Villa Bedreivigheid biedt dak- en thuislozen nadrukkelijk een eigen plek, waarvoor zij ook verantwoordelijkheid dragen. Het middelste deel van de naam staat dan ook voor 'eigen'. Het begon allemaal in 2009 met een fietstaxi waarmee een dakloze ouderen kon gaan vervoeren. Daarna volgden initiatieven van andere daklozen voor onder andere een drukkerij en een kookbedrijf. Elke dag wordt de Villa door gemiddeld vijftien mensen bezocht.

Onderkant formulier

De Villa biedt de mensen ook opleidingskansen en manieren waarop zij ervaring voor een beroep kunnen opdoen. Winnares Ine Spuls kreeg uit handen van Ruard Ganzevoort (voorzitter De Linker Wang) de prijs overhandigd (zie foto). Ze was enorm verrast en voelde zich bijna overvallen. 'Ik ben enorm blij dat ons werk erkend wordt. Maar ik wil deze prijs delen met de andere genomineerden; iedereen is hier winnaar.'

Column – Margrietha Reinders

In het hol van de leeuw

Op zomaar een dag in de lente stond voor de ingang van het Amsterdamse Okura Hotel een klein, bont groepje activisten. 'Stop de bombardementen op Libië' was de tekst die domineerde op de spandoeken, en een enkeling hield de regenboogkleurige PACE-vlag omhoog. De sfeer was ontspannen, zelfs vrolijk: een groepje trommelaars begeleidde de aankomst van luxe auto's-met-chauffeur die met geblindeerde ramen het terrein op reden. Activist Gekke Koos wierp onder luid gejuich namaak landmijnen voor de wielen van de deftige boliden en de buurtagent keek gemoedelijk toe.

Maar de actie had een scherpe rand: een meisje lag op de grond, met een krijtstreep om haar heen en een plastic mitrailleur naast zich: ze belichaamde de vele ongetelde slachtoffers als gevolg van de gewapende aanslagen die ook in onze naam worden uitgevoerd op doelen in Libië. Hoe kleinschalig, goedgehartig en ludiek ook: de actie, georganiseerd door 'Campagne tegen de wapenhandel', legde feiten bloot.

In het Okura Hotel werd op dat moment een jaarvergadering gehouden van EADS, één van Europa's grootste wapenproducenten. Deze wapengigant heeft haar hoofdkantoor in Amsterdam. Vanuit ons land wordt de productie van militaire helikopters, gevechtsvliegtuigen, pantservoertuigen, militaire elektronica, mortieren en onbemande vliegtuigen gecoördineerd.

Bijna niemand weet, dat zowel het Libische regime als de rebellen en de Britse en Franse luchtmacht, bevoorraadt worden door deze wapenhandelaar... drie partijen die elkaar bestoken met technisch verfijnde wapens van dezelfde wapenproducent! Zo verdient EADS goed aan de oliegelden van Khadaffi, maar ook aan de Europese belastingbetaler en de nood van een heel volk. Deze wrange ironie van de oorlogsvoering leverde het bedrijf vorig jaar 11 procent meer winst op uit haar militaire productie.

En wie realiseert zich eigenlijk dat ook de Nederlandse economie gedijt op de export van wapens aan Marokko, Jordanië, Nigeria, Pakistan, Egypte, Jemen en Saoedi Arabië? Het gaat om grote maritieme orders, maar ook om tweedehands materiaal van de eigen krijgsmacht. Wapens, bedoeld om te vernietigen, krijgen zo een tweede leven in armere landen waar conflicten met militaire middelen worden beslecht. Zo worden ook wij mogelijk medeplichtig aan mensenrechtenschendingen, waar goed aan verdiend wordt.

Op die mooie lentemiddag in mei stonden 35 mensen te protesteren tegen de harde feiten van oorlogswinsten: in het hol van de Nederlandse leeuw. Een speldenprik, niet meer. Maar vanuit de comfortabele koffie-lounge bij de vergaderruimte van de aandeelhouders werd met geïrriteerde en verontruste blikken naar de campagnevoerders gekeken...

Margrietha Reinders, predikant in Amsterdam.